

MINÄ OPETTAJANA- OPETTAJUUDEN HAASTEET

Asko Ämmälä

Kehittämistehtävä

**JYVÄSKYLÄN
AMMATTIKORKEAKOULU**

Ammatillinen opettajakorkeakoulu

Tekijä(t) Ämmälä Asko	Julkaisun laji Kehittämishankeraportti	
	Sivumäärä 25	Julkaisun kieli Suomi
	Luottamuksellisuus ☐ Salainen _____ saakka	
Työn nimi MINÄ OPETTAJANA – OPETTAJUUDEN HAASTEET		
Koulutusohjelma Ammatillinen opettajakorkeakoulu,		
Työn ohjaaja(t) Peltokangas Raija		
Toimeksiantaja(t)		
Tiivistelmä <p>Lähtökohtani työlleni on oman opettajuuden tunnistaminen, kehittäminen ja esiin tuominen. Olen Luukkaisen Ollin väitöskirjan pohjalta sekä luonnonvara-alan opettajille tekemäni kyselyn avulla verrannut omia ominaisuuksiani opettajuuden vaatimuksiin ja pyrkinyt löytämään omat vahvuuteni ja kehitystarpeeni. Opettajuuden vaatimuksiin kuuluvat sisällön hallinta, oppimisen edistäminen, eettinen päämäärä, tulevaisuushakuisuus, yhteiskuntasuuntautuneisuus, yhteistyökyky, itsensä kehittäminen, luovuus sekä havainnollistamiskyky.</p> <p>Olen käynyt läpi omaa kehityspolkuani ja ammentanut sieltä tullutta kokemusta ja tietämystä liittäen sen opettajuuden vaatimuksiin. Olen löytänyt oppimispolutani, harrastuksistani yrittäjyydestäni ja työstäni opettajuutta tukevia elementtejä. Nykyisessä työssäni on paljon asiakaskontakteja, joista olen oppinut paljon ihmisten kohtaamistaitoja. Nämä taidot ovat erittäin lähellä opettajan ja oppilaan kohtaamisessa tarvittavia taitoja, josta voi päätellä opettajuuteen liittyvien taitojen olevan arvokkaita kaikilla elämän alueilla.</p> <p>Lopuksi olen tehnyt selainpohjaisen sivuston omasta osaamisestani suhteessa opettajuuden vaatimuksiin.</p>		
Avainsanat (asiasanat) itsearviointi, opettajuus, osaaminen, ammattitaito		
Muut tiedot Liitteenä selainpohjainen sivusto		

Author(s) Asko Ämmälä	Type of Publication Development project report	
	Pages 25	Language Finish
	Confidential Until _____	
Title I'm a teacher – challenge of teaching		
Degree Programme Vocational teacher education college Degree Programme in Teacher Pedagogical Education		
Tutor(s) Peltokangas Raija		
Assigned by		
Abstract <p>This work presents self-evaluation how my abilities meet the demands of teaching. The aim of the work is recognize my own abilities and develop my skills. I have tried to find my skills and weakness. I have compared my abilities to the demands of Olli Luukkainen's dissertation and teachers' opinions of the subject. Demands of teaching are the knowledge of subject, the promotion of learning, ethics, the orientation to future, the orientation to society, the co-operation ability, developing ability, creativity and the ability of illustrate.</p> <p>I have studied my course of life and tried to find my strengths and weakness and compared those to demands of teaching. I have found that my education, hobbies, entrepreneurial activity and my present job give me good background for teaching. Nowadays I have lot of contacts to customers in my job and so I have learnt to meet different peoples. I use the same skills every day that I will need also in educational work. These skills are important every sectors of life.</p> <p>I have made web-sites of my skills also.</p>		
Keywords self-estimation, teaching, abilities, professional skills		
Miscellaneous I have made also web-sites of the subject.		

SISÄLLYSLUETTELO

1 KEHITTÄMISTEHTÄVÄN MÄÄRITTELY.....	6
1.1 Lähtökohdat, perustelut ja tarkoitus	6
1.2 Kehittämistehtävän tavoitteet.....	6
2 TOTEUTUS.....	7
3 OPETTAJUUDEN VAATIMUKSET.....	7
3.1 Sisällön hallinta.....	7
3.2 Oppimisen edistäminen.....	8
3.3 Eettinen päämäärä.....	9
3.4 Tulevaisuushakuisuus.....	10
3.5 Yhteiskuntasuuntautuneisuus.....	11
3.6 Yhteistyö.....	13
3.7 Itsensä ja työnsä jatkuva kehittäminen.....	13
3.8 Luovuus ja havainnollistamiskyky.....	14
4 SISÄLTÖOSAAMINEN.....	15
4.1 Metsänomistajien neuvonta ja koulutus.....	15
4.2 Puunmyyntisuunnitelmien laatiminen.....	15
4.3 Muut edistämistehtävät.....	15
4.4 Viljelytyöt.....	16
4.5 Taimikonhoito- ja nuoren metsän hoitotyöt.....	16
4.6 Valtakirjakauppa.....	16
4.7 Korjuupalvelu.....	17
4.8 Tila-arviot.....	17
4.9 Muut metsäalan asiantuntijatehtävät.....	17
5 OPINPOLKUNI.....	17

6 ERITYISOSAAMINEN.....	18
6.1 Eu-projektit.....	18
6.2 Puutyöt ja rakentaminen.....	19
6.3 Lentopallo ja urheilu yleensä.....	19
6.4 Musiikki.....	20
 7 ELÄMÄNKERTA.....	 20
 8 MAATALOUSKOKEMUS.....	 23
 9 YRITTÄJYYS.....	 24
 10 POHDINTA.....	 24

1 KEHITTÄMISTEHTÄVÄN MÄÄRITTELY

1.1 Lähtökohdat, perustelut ja tarkoitus

Kehittämistehtäväni liittyy oman opetustyön arvioimiseen ja kehitystarpeiden selvittämiseen. Tämän kehittämistehtävän innoittajana on toiminut työpaikkahakemusten ymmärtämisen vaikeus ja valitsematta jääminen. Ajattelin voivani kehittää itseäni työnhaussa ja oman osaamisen esille tuomisessa. Tarkoitukseni oli selvittää, mitä opettajuudelta vaaditaan ja miten hyvin oma osaamiseni vastaa näitä vaatimuksia. Olen pyrkinyt löytämään vahvuuteni ja kehitystarpeeni, jotta voin kehittyä kohti paremman opettajuuden vaatimuksia. Tehtävän kulku on hermeneuttisesti etenevä ja suunnitelmani oli ainoastaan visio tulevasta työstäni. Todellinen tehtäväni rakenne noudatteli kuitenkin yllättävän hyvin alkuperäistä suunnitelmaani.

1.2 Kehittämistehtävän tavoitteet

1. Tunnistaa oma osaaminen suhteessa opettajuuden vaatimuksiin.
2. Oppia tuomaan esiin oma osaaminen.
3. Saada käsitys oman osaamisen kehitystarpeista.
4. Saada aikaan esittelykansio ja selainpohjainen sivusto.

2 TOTEUTUS

Työni jakautuu neljään eri osa-alueeseen. Koko työlle on pohjana Olli Luukkaisen väitöskirja ”Opettajuus – Arjessa elämistä vai suunnan näyttämistä.” Luukkainen tuo väitöskirjassaan esiin opettajuudelta vaadittavia ominaisuuksia, joita olen verrannut omiin ominaisuuksiini. Toiseksi pyysin luonnonvara-alan opettajilta arvioita muutamista opettajan ominaisuuksista ja liitin ne omaan työhöni. Kolmanneksi olen ruotinnut omaa kehityspolkuani ja pyrkinyt löytämään omat vahvuuteni ja neljänneksi olen luonut webbi-sivuston omasta osaamisestani.

3 OPETTAJUUDEN VAATIMUKSET

3.1 Sisällön hallinta

Sisällön hallinta voi olla teoreettista tai käytännöllistä (Luukkainen, Olli 2003, 267). Itse olen opiskellut alaani liittyvää teoriaa opiskeluaikani sekä myös sen jälkeen työnantajan järjestämissä koulutustilaisuuksissa. Lisäksi käytännön työelämässä on jatkuvasti seurattava alan tärkeitä ohjeistuksia ja muutoksia, jotta voi soveltaa niitä käytäntöön. Työhöni Metsänhoitoyhdistyksellä liittyy myös oleellisesti metsänomistajien neuvonta, joka on luonteeltaan teorian tiedon hallintaa. Teoriatieto liittyy kuitenkin yleensä aina läheisesti käytännön työhön. Teoria on hallittava, jotta voidaan kehittää käytännön työtä (Luukkainen, Olli 2003, 267). Teoriaa on osattava soveltaa ja mielestäni teoria on joskus kyseenalaistettava kokemuksen tuoman tietotaidon perusteella.

Sisällön käytännöllinen hallinta konkretisoituu nykyisessä työtehtävässäni metsänhoitoyhdistyksellä, jossa tehtäviini kuuluu metsänomistajien neuvonta, viljelytyöt, nuoren metsän hoitotyöt, puukaupalliset palvelut kuten valtakirjakauppa ja korjuupalvelu, sekä tilojen arviointityöt. Teoria on osattava liittää käytäntöön ja tästä seuraa, että opettajan on osattava valita oikeat opetustavat, oppimateriaalit jne. (Luukkainen, Olli 2003, 267).

3.2 Oppimisen edistäminen

Opetustyön keskeisin osa on oppimisen valmiuksien ja oppimisen edistäminen (Luukkainen, Olli 2003, 268). Koen opettajan tehtävän olevan enemmän valmentamista kuin opettamista. Mielestäni oppimisen edistäminen on oppilaan kuljettamista tiedon lähteille ja minun tehtäväni opettajana on motivoida ja johdatella oppilas omaan aktiiviseen toimintaan. Pyrin liittämään esiin tulleen tiedon käytäntöön ja käytännön harjoituksin tukemaan teorian oppimista. Voin hyödyntää omaa 16 vuoden metsänhoitoyhdistystyökokemustani tuomalla käytännön ongelmia ratkottaviksi oppilaille, sillä tositapaukset työelämästä ovat kaikkein antoisimpia oppimisen kannalta.

Opettajan on sitoutettava oppilas opiskeluun esimerkiksi antamalla hänen itse määrittää tavoitteensa. Häntä on syytä kannustaa näiden tavoitteiden toteutumisen seuraamiseen ja samalla hänen itsearviointitaitonsa kehittyvät sekä motivaatiotaso säilyy hyvänä. Saaren mukaan opettajan ensisijainen tehtävä ei ole toteuttaa itseään, vaan antaa oppijoiden toteuttaa itseään (Luukkainen 2003, 270).

Motivointiin liittyy palkitseminen ja sitä tulisikin käyttää opiskelijoiden edistyessä opinnoissaan. Palkitseminen on lähinnä oppilaan huomioimista ja osaamisen korostamista. Pyrin tunnistamaan kunkin oppilaan yksilölliset ominaisuudet parhaan palkitsemistavan löytämiseksi. Palautteen antaminen joka vaiheessa on ensiarvoisen tärkeää.

Oppilaat on myös huomioitava yksilöinä ja heidän erilaiset oppimistyylinsä on otettava huomioon opetusta suunniteltaessa ja toteutettaessa. Pyrinkin käyttämään erilaisia opetusmenetelmiä, jotta kunkin oppimistyylin omaava oppilas saisi itselleen sopivaa opetusta ja ohjausta mahdollisimman paljon. Oppijan olisi hyvä tiedostaa oma oppimistyylinsä ja hakeuduttava oppimistilanteisiin, joista hän saa mahdollisimman paljon irti. Minun tehtävänäni opettajana on johdattaa kukin oppija oman tyylinsä tunnistamiseen esimerkiksi aiheeseen liittyvin testein.

Pyrin myös tutustumaan jokaiseen oppilaaseen ja hänen taustaansa. On tärkeää kohdata oppilas myös ihmisenä ja arvostaa hänen ainutlaatuisuuttaan. Kun pystyn luomaan aidon kontaktin oppilaaseen, uskon, että hän motivoituu ja saa opiskelustaan enemmän irti. Mielestäni oma persoonani on avoin ja minua on helppo lähestyä. Kokemukseni mukaan pystyn asettumaan oppilaan asemaan ja näkemään asian hänen kannaltaan. Periaatteeni on, että oppilas on asiakkaani ja pyrin auttamaan häntä kaikin tavoin, jotta hän saavuttaisi tavoitteensa.

3.3 Eettinen päämäärä

Päämääräni opettajana on kasvattaa nuorista yhteiskuntakelpoisia kansalaisia, jotka ovat vastuuntuntoisia, rehellisiä, toiset huomioon ottavia, suvaitsevaisia sekä osaavia ihmisiä. Opettajalta vaaditaan näkemyksellisyyttä ja johdonmukaisuutta, jotta hän onnistuisi kasvatustehtävässään, samoin moniarvoisuuden ymmärrystä ja hyväksymistä (Luukkainen, Olli 2003, 273). Itse olen suvaitsevainen erilaisia ihmisiä ja ajattelutapoja kohtaan. Ymmärrän, että asioista voi olla eri mieltä riippuen katsantonäkökulmasta. Usein yhtä ja ainoaa ehdotonta totuutta ei ole olemassakaan, vaan ns. totuus on valittujen painotusten mukainen arvojen värittämä mielipide.

Opettajan tehtävänä on myös niin henkisen kuin fyysisen turvallisuuden edistäminen vuorovaikutustilanteissa (Luukkainen, Olli 2003, 274). Opettajalla on paljon valtaa ja sitä on käytettävä viisaasti. Itselläni on tasa-arvoisuuden periaate vahvasti esillä, sillä olen itse opiskeluaikoinani kokenut sen hyvät puolet. Tasavertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen on kuitenkin yllättävän vaikeaa, sillä ns. pärstäkertoimen vaikutuksen nollaaminen on vaikeaa ellei jopa mahdotonta. Minä kuitenkin olen valmis kehittämään itseäni sen suhteen.

Oppimisesta ja osaamisesta syntyy iloa, jota pitää pyrkiä lisäämään opetustehtävässä toimiessaan (Luukkainen, Olli 2003, 274). Nähdäkseni oppimista arvioimalla ja olemalla aidosti kiinnostunut oppilaastaan voi parhaiten nähdä oppilaan edistymisen ja samalla rohkaista häntä eteenpäin. Näin oppija saa onnistumisen ja ilon tunteita, jotka ovat tärkeitä voimavaroja jaksamisessa eteenpäin.

3.4 Tulevaisuushakuisuus

Yhteiskunta muuttuu jatkuvasti nopealla tempolla ja muutokset voivat olla suuriakin. Enää ei voi tuudittautua muuttumattomaan turvalliseen olotilaan, vaan on pysyttävä mukana jatkuvassa muutoksessa. Tämän takia kasvatuksen tavoitteena on kohdata millainen tulevaisuus tahansa. Tarkastellessamme nykyisyyttä ja oivallettuamme, että se on seurausta menneisyyden tehdyistä päätöksistä ja tapahtumista, olemme valmiimpia tekemään tietoisia päätöksiä tulevaisuuden tekemiseksi. Lehtisalo näkee tulevaisuuden rakentamiseksi kolme näkökulmaa: mennyttä tarkasteleva muisti, tätä hetkeä havainnoiva ymmärrys sekä tulevaisuutta tarkasteleva huolenpito. Työelämän ja koulutuksen yhteistyön tiivistäminen on välttämätöntä, jotta voidaan vastata työelämän nopeisiin muutoksiin mahdollisimman nopeasti. Tulevaisuushakuisuus edellyttää tavoitetietoisuutta: on osattava asettaa tavoitteita ja päämääriä joihin pyritään. Päämäärähakuisuutta ovat esimerkiksi erikoistuminen ja imagon rakentaminen. Tulevaisuushakuisuuden esteet on tunnistettava, jonka jälkeen niitä voi ruveta poistamaan. (Luukkainen, Olli 2003, 278-283).

Itselläni on optimistinen luonne. Olen huomannut, että kun uskon voimakkaasti jonkin asian tapahtumiseen, se yleensä tapahtuu. Joskus hieman eri tavalla tai eri ajanjaksolla kuin olin uskonut, mutta kuitenkin. Voi olla, että optimistiseen luonteeseen kuuluu toteutumattomien asioiden sivuuttaminen ja negatiivisten kokemusten selittäminen parhain päin. Näin ollen tulee vahva ehkäpä epätodellinenkin tunne siitä, että kaikki onnistuu. Tulevaisuuden tekeminen on siis mielestäni tahdosta ja kovasta työskentelystä riippuvaista. On oltava aktiivinen ja pyrittävä vaikuttamaan osaltaan tulevaisuuden muotoutumiseen.

Lisäksi on tartuttava rohkeasti uusiin tuntemattomiinkin asioihin luovuutta unohtamatta ja joskus pantava itsensä likoon julkisen epäonnistumisen uhallakin. Näin mielestäni olen toiminut ja rohkeus on kasvanut onnistumisen kokemusten myötä. Tätä filosofiaa, joka on osa arvomaailmaani, tulen tarjoamaan oppilailleni.

Ensin on kuitenkin priorisoitava arvot, joiden mukaan toimii, sillä asettamalla itselleen jonkin asian suhteen kovia tavoitteita jokin toinen asia yleensä kärsii. On tehtävä uhrauksia ja kompromisseja, joskus on luovuttava jonkin asian tavoittelemisesta toisen kustannuksella.

Muutokset on nähtävä mieluummin mahdollisuuksina kuin uhkina. Vain siten saa hyvän lähtökohdan tulevaisuuteen vaikuttamiselle. Ihmiselle tyypillinen muutosvastarinta usein jarruttaa hyvääkin kehitystä. Oma ajattelutapani on avoin muutoksille ja yritän aina löytää uusista asioista positiivisia näkökulmia ja siten kääntää vaikeudet voitoksi. Opettajana toimiessani minun on oltava selvillä mahdollisista muutoksista alalla ja pyrittävä sopeuttamaan opetusta tulevaisuuden haasteita vastaavaksi. Oma lähestymistapani on työelämälähtöinen ja työpaikkojen kanssa tehtävä yhteistyö olisi minulle ominainen toimintatapa. Ajattelen paljon työelämän muutospaineita ja kehittämistä. Pyrin visioimaan tulevaisuuden työelämää ja pyrin etukäteen omalta osaltani vaikuttamaan työelämän positiiviseen hallittuun muutokseen, esimerkiksi sellaisiin työtehtäviin panostaminen, joilla on lähitulevaisuudessa kysyntää.

3.5 Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Opettajan on kyettävä näkemään yhteiskunnallisia ilmiöitä syineen ja seurauksineen. Hänen on tunnettava lainsäädännön lisäksi oman kuntansa ja lähipiirinsä normit, säädökset, taloudelliset mahdollisuudet ja yleiset odotukset koulutukselle. Perusteiden tunteminen antaa lisää mahdollisuuksia tiiviimmän yhteistyön aikaansaamiseksi koulun ja muun yhteiskunnan välillä. Samalla ympäröivän yhteiskunnan tietämys lisääntyy koulutusasioissa ja luo perustan toiminnan järkipäistämiseksi. Tavoitteena on opettaja, joka aktiivisesti itse osallistuu ja kannustaa oppilaita osallistumaan yhteiskunnan toimintaan. Koulun tehtävänä on toimia yhteiskunnan muutosvoimana, jolloin opettajan tavoiteltavia ominaisuuksia ovat kriittinen valvettuneisuus sekä uusien käytäntöjen etsiminen. (Luukkainen, Olli 2003, 286-288). Omassa työssäni olen tottunut hyödyntämään edellä mainittuja ominaisuuksia.

Tekemässäni kyselyssä luonnonvara-alan opettajille kysyin heiltä: Mitä tarkoittaa käytännössä yhteiskuntasuuntautuneisuus? Vastaukset jakaantuivat karkeasti ottaen neljään osaan. Eniten sain sen suuntaisia vastauksia, jotka käsittivät opetuksen näkemistä osana laajaa kokonaisuutta. On noudatettava lakeja ja säädöksiä ja pysyttävä ajan mukana. Toiseksi opettajan tehtävä on kasvattaa nuorista yhteiskuntakelpoisia omin varoin toimeentulevia kansalaisia. Kolmanneksi tärkeimpänä nähtiin sidosryhmäyhteistyö koulun, kotien, työelämän sekä päättäjien kesken. Lähes yhtä tärkeänä pidettiin osallistumista järjestötoimintaan, harrastuksiin sekä poliittiseen vaikuttamiseen.

Nykyisessä tehtävässäni metsänhoitoyhdistyksellä työnantajan päätöksentekokoneisto koostuu metsänomistajista valituista hallituksesta ja valtuustosta. Heidän kanssaan teemme tiivistä yhteistyötä palaverien ja kokouksien aikana. Työnantajani on sallinut toimihenkilöiden osallistua kokouksiin ja olen kokenut, että tällä tavalla aito yhteistyö ja tiedon kulku pääsee aidoimmin toteutumaan. Väärinkäsityksien määrä jää vähäiseksi, kun puheyhteys on suora eikä välikäsiä kautta hoidettu. Olen aktiivisesti mukana kollegoiden kanssa miettimässä kriittisesti uusia toimintatapoja työnantajan menestyksen takaamiseksi jatkuvasti muuttuvassa toimintaympäristössä. Keskustelemme hallinnon kanssa esiin tulleista asioista ja annamme hallitukselle perusteita päätöksentekoon. Toistaiseksi olemme onnistuneet toimimaan tuloksellisesti hallinnon asettamien tavoitteiden mukaan, mutta ilman jatkuvaa kehitystyötä se ei olisi ollut mahdollista.

Olen mukana urheiluseuratoiminnassa ja valmennan nuorten ja lasten lentopallojoukkueita. Tällä tavalla pääsen aistimaan nuorison ajatusmaailmaa heidän vapaa-aikanaan. Samalla saan tutustua heidän vanhempiinsa ja heidän ajatusmaailmaansa niin urheilusta kuin yleisemminkin. Minun on myös oltava selvillä jaoston taloudellisesta tilanteesta ja ideoitava jaoston tulon hankintaa toiminnan turvaamiseksi.

Olen myös kannustanut 16-vuotiaita nuoria mukaan lasten lentopalloharrastustoiminnan ohjaamiseen ja olen saanut heistä hyviä apulaisia. Osalla heistä on opettajan ammatti tavoitteenaan ja näin he saavat arvokasta harjoittelukokemusta hakeutuessaan opintoihin.

3.6 Yhteistyö

Opettaja kohtaa työssään erilaisia yhteistyökumppaneita. Erityisoppilaiden määrä lisääntyy ja heidän ongelmiaan täytyy osata ratkoa. Yhteys vanhempiin, sosiaalipuoleen, päättäjiin ja yrityksiin lisääntyy, kun päätöksentekoa on siirretty enemmän paikallistasolle. Oppimisympäristöt laajenevat ja opettajien on luotava verkostoja hoitaakseen maantieteellisesti laajojakin oppimisympäristöjä. Opettajan on opittava tuottamaan materiaalia yhteisiin verkkoihin. Monikulttuurisuuden lisääntyminen lisää myös yhteistyön tarpeita. Opettajan ei tarvitse osata kaikkea itse, vaan hänellä on oltava tietoa käytettävissä olevista asiantuntijoista. Samoin kollegiaalisen yhteistyön tarve on lisääntynyt ja opettajan on opittava sietämään kollegoiden monenlaisuutta ja nähtävä se organisaation voimavarana. (Luukkainen, Olli 2003, 288-297).

3.7 Itsensä ja työnsä jatkuva kehittäminen

Ammattitaitoinen opettaja kehittää itseään ja työtään koko ajan (Luukkainen, Olli 2003, 298). Olen omassa työssäni pyrkinyt jatkuvasti kehittämään itseäni erilaisiin täydennyskoulutuksiin osallistumalla. Olen huomannut, että niistä saa aina jotakin uutta ajateltavaa ja varsinkin mukana olleiden ammattilaisten kanssa käydyt keskustelut ovat antoisia. Usein väliajalla käydyt keskustelut ovat olleet arvokkaita.

Luonnonvara-alan opettajille tehdyn kyselyn mukaan itsensä kehittäminen on tärkeää, mutta usein vastassa oli resurssien riittämättömyys. Koettiin, että työnantaja ei riittävästi arvosta täydennyskoulutuksen merkitystä. Joissain tapauksissa koettiin myös työtoverien vastarinta esteeksi ja opettajat ovat vielä usein pitäytyneet omiin opetusaineisiinsa eikä riittävää yhteisöllistä oppimista tapahdu.

Merkittävin osa oppimisesta tapahtuu työyhteisöissä ja työyhteisöistä (Luukkainen, Olli 2003, 300). Omakohtaisesti yksi merkittävimmistä oppimistapahtumista työelämässä on ollut laatujärjestelmän (nyk. toimintajärjestelmä) rakentaminen

projektityönä. Toimin siinä työnantajan edustajana projektiryhmässä, joka koostui useista muista metsänhoitoyhdistyksistä. Projekti kesti reilut kaksi vuotta ja siinä kävimme läpi nykyiset työtehtävämme ja teimme niihin parannusehdotuksia ja lopulta laadimme käsikirjan, jossa ohjeistimme sekä yhtenäistimme toimintatapamme. Tätä järjestelmää on päivitettävä koko ajan toimintojen muuttuessa.

Olen suorittanut avoimessa yliopistossa kasvatustieteiden- ja erityispedagogiikan perusopinnot. Niistä olen saanut kipinän lähteä opettajan koulutukseen ja olen myös kokenut, että opinnoista on ollut hyötyä nykyisessä työssänikin metsänhoitoyhdistyksessä. Samoin olen saanut vinkkejä omien lasten kasvatukseen ja lentopallovalmennustehtävääni. Yleensä kaikkeen ihmisten väliseen toimintaan on tullut uutta näkemystä.

3.8 Luovuus ja havainnollistamiskyky

Kysyin luonnonvara-alan opettajilta: Mitä luovuus ja havainnollistamiskyky käytännössä tarkoittavat? Vastauksissa toistui usein se, että luovuutta tarvitaan suunniteltaessa ja toteutettaessa opetusta. Opetusmenetelmiä tulee jatkuvasti kehittää ottaen huomioon erilaiset oppijat. Luovuutta ja havainnollistamiskykyä pidettiin usein toistensa lähellä olevina asioina ja havainnollistamiskyky vaatii luovuutta. Luovuuden käytön todettiin vaativan rohkeutta asettaa itsensä likoon ja joskus kollegoiden vastarinta luovaa toimintaa kohtaan tukahduttaa uudenlaisen ajattelun. Havainnollistamiskykyä pidettiin usein kykynä tukea opetusta käytännön esimerkein, jotka otettiin mieluusti läheltä oppilaan elämäntilannetta. Käytännön tehtävässä tekemällä oppimista pidettiin parhaimpana esimerkkinä havainnollistamisesta.

Mielestäni minulla on luovuutta ja havainnollistamiskykyä, sillä pyrin aina löytämään asioista erilaisia ja uusia näkökulmia. Pyrin löytämään vastaantulevista ongelmista uusia mahdollisuuksia ja kääntämään ongelman voitoksi. En yleensä usko ensimmäisen seinän vastaan tullessa, että tehtävä on mahdoton, vaan alan etsimään kiertotietä. Oman suhteellisen pitkä työkokemukseni on antanut minulle paljon käytännön esimerkkejä erilaisista tilanteista metsäalalla ja voin hyödyntää tätä tietoutta havainnollistamisessa.

4 SISÄLTÖOSAAMINEN

Olen metsätalousinsinööriksi valmistuttuani vuodesta 1989 työskennellyt Soinin Metsänhoitoyhdistyksen palveluksessa. Tehtävät ovat muuttuneet melkoisesti tänä aikana. Nykyään tehtäviini kuuluu metsänomistajien neuvonta ja koulutus, puunmyyntisuunnitelmien laatiminen, muut edistämistehtävät, viljelytyöt, taimikonhoito -ja nuoren metsän kunnostustyöt, muut metsänhoitotyöt, valtakirjakauppojen hoito, korjuupalvelu, metsän arviointityöt ja muut metsäalan asiantuntijatehtävät.

4.1 Metsänomistajien neuvonta ja koulutus

Metsänomistajien neuvonta ja koulutus haukkaa valtaosan työajastani ja teen sitä yleensä tilakäynneillä muiden töiden yhteydessä. Myös puhelinneuvonta on yleistä ja puhelimesta kuluukin yllättävän suuri osa työpäivästä. Neuvontaa tarvitaan sekä puukaupan kiemuroissa, että metsänhoidollisissa asioissa. Myös verotukseen ja sukupolvenvaihdoksiin liittyvät kysymykset ovat yleisiä. Puukaupan kysymykset koskevat yleisimmin puun hintaa ja menekkiä, joskus puutavaralajien katkontaa. Metsänhoitoon liittyvät kysymykset koskevat yleensä valtion rahoituksen sekä työvoiman saatavuutta. Neuvontatyö vaatii asettumista kysyjän asemaan ja hänelle on selvitettävä riittävän yksinkertaisesti hyvinkin monimutkaisia asioita.

4.2 Puunmyyntisuunnitelmien laatiminen

Puunmyyntisuunnitelmien laatiminen on myös merkittävä osa työtäni. Metsänomistajan toimeksiannosta laadin esityksen myytävästä puutavaraerästä ja teen puutavara-arvion ja metsänkäyttöilmoituksen. Samalla sovin myyjän kanssa jatkotoimenpiteistä puukaupan teon suhteen.

4.3 Muut edistämistehtävät

Muut edistämistehtävät ovat yleisimmin hallintoon tai oman työn kehittämiseen liittyviä tehtäviä, esimerkiksi tavoitteiden asettamista ja esittämistä hallituksen hyväksyttäväksi. Myös työajan ja tuottavuuden seuraaminen sekä raportointi kuuluvat tähän osioon.

4.4 Viljelytyöt

Viljelytyöt työllistävät keväällä runsaammin, mutta kaikkina vuodenaikoina on viljelyyn liittyviä tehtäviä. Puunmyyntisuunnitelmien teon yhteydessä teen myös viljelysuunnitelman ja siihen liittyvät maanmuokkaukset tehdään syksyllä tai keväällä. Taimitilaukset täytyy tehdä suunnitelmien pohjalta alkuvuodesta kevättä varten. Viljelytöiden toteutus vaatii luovuutta, jotta saadaan kaikkien erilaisten maanomistajien toiveet suurin piirtein toteutettua. Viljelykausi on yhtä kaaosta, mutta yleensä asiat ovat hoituneet yllättävän hyvin.

4.5 Taimikonhoito- ja nuoren metsän hoitotyöt

Hoidan taimikonhoito- ja nuoren metsän hoitotöitä myös koko vuoden painottuen syksyyn. Niihin liittyy palkkojen maksu metsureille ja kemera-tukien hakeminen metsäkeskukselta. Vaikeinta on määritellä kemera-tukikelpoiset kohteet etukäteen ennen varsinaista työn aloittamista. Metsänomistajien tekemää työtä on myös arvioitava ja usein joudutaan antamaan korjauspyyntö enimmäkseen liian tiheyden takia. Tämä kantapään kautta oppiminen ja neuvominen ei ole hyvä tapa, mutta useinkaan metsänomistajat eivät etukäteen kysy neuvoa hoitotyön toteutukseen.

4.6 Valtakirjakauppa

Kun olen maanomistajan kanssa sopinut puukaupan teosta valtakirjalla, pyydän tarjoukset ostajilta ja teen vertailulaskelman. Palveluun kuuluu kaupan teko, mittaustodistuksen allekirjoittaminen, korjuun valvonta mittauksen kontrollointi mukaan lukien. Valtakirjakauppa on yksi tärkeimmistä palveluistamme ja siihen liittyy suuri vastuu asiakkaan omaisuuden hoitamisesta.

4.7 Korjuupalvelu

Toinen puukaupallinen palvelu on korjuupalvelu, jossa hoidan asiakkaan lukuun puutavaran hakkuun ja kuljetuksen tien varteen. Korjuupalvelua käytetään yleensä harvennus- ja ojalinjahakkuissa tai muissa erikoishakkuissa. Avohakkuita ei tehdä tällä tavalla kuin poikkeustapauksissa. Korjuun ongelmakohtia ovat yleisimmin maaston, puuston ja tiestön vaurioiden välttäminen.

4.8 Tila-arviot

Kysyntä metsäarvioiden tekoon on suhteellisen pientä. Yleisimmin arviopyynti tulee tilojen myyntiä, sukupolven vaihdosta tai kuolinpesän jakamista varten. Arviota tehdessäni pidän mielessäni, että kysymys on yleensä suurista omaisuususeristä ja pyrin ehdottamaan tarkkuuteen.

4.9 Muut metsäalan asiantuntijatehtävät

Muita metsäalan asiantuntijatehtäviä ovat erilaiset lausunnot ja arviot mm. vakuutusyhtiöitä, kuntia, yms. varten.

Työni metsänhoitoyhdistyksen palveluksessa on monipuolista ja edellä mainitut tehtävät ovat yleisimpiä. Vastaan tulee myös monia muita tehtäviä, esimerkiksi erilaisia projekteja on menossa kaiken aikaa.

5 OPINPOLKUNI

Omat vanhempani vaikuttivat omaan opiskeluuni siten, että he suosittelivat koulutusta. He sanoivat, että maatilalla ei ole tulevaisuutta ja että on lähdettävä maailmalle. Suuntauduin lukioon, koska opettajani suosittelivat sitä, eikä minulla ollut muutaakaan vaihtoehtoa mielessäni. Vanhempani olivat neutraaleja kouluvalinnoissani.

Lukioaikana ajatukseni teknisestä alasta vahvistui entisestään. Lukiossa oli myös muita, jotka olivat kiinnostuneita samasta alasta ja keskustelimme eri mahdollisuuksista. Hainkin jo lukioaikana tekniseen opistoon, johon minut valittiin.

Hakeuduin ammattikurssikeskukseen ja armeijaan autopuolelle saadakseni harjoittelupisteitä teknistä opistoa varten. Armeijan aikana mieleni kuitenkin muuttui ja lähdinkin opiskelemaan metsäalaa, johon minulla oli myös aloituspaikka valmiina.

Uravalinta oli tehty. Olin valinnut opiskelupaikkani kiinnostukseni pohjalta vaikka nyt tuntuukin siltä, että se oli paremminkin sattumien summa. Sosiaalinen ympäristö vaikutti valintoihini. Tärkeitä tahoja vuorovaikutussuhteessa olivat vanhemmat, ystävät sekä opettajat.

Työkokemuksen kartuttua ja omien lasten kasvua seurattaessa olen alkanut ajatella omaa työuraani uudelleen ja minua on kiinnostanut lasten ja nuorten parissa toimiminen. Lähdin opiskelemaan kasvatustieteen ja aikuiskasvatuksen perusopintoja avoimeen yliopistoon. Opiskeluni aikana kiinnostukseni aiheeseen vahvistui ja ajattelin vielä jatkaa opintoja jollain tavalla. Erään tuttavani innostamana lähdin mukaan lukemaan erityispedagogiikan perusopintoja ja suoritin avoimessa yliopistossa kyseiset perusopinnot vuonna 2003. Kun opiskelu tuntui maistuvan, hakeuduin ammatilliseen opettajakorkeakouluun opiskelemaan ja sillä tiellä olen tällä hetkellä.

6 ERITYISOSAAMINEN

6.1 Eu-projektit

Tämän päivän arkeen kuuluu erilaiset projektit. Merkittävin projekti, jossa olen ollut mukana, oli laatu- ja ympäristöjärjestelmän rakentaminen työpaikalleni pilottihankkeena vuonna 1999 – 2001. Olin projektiryhmässä mukana edustamassa omaa työpaikkaani muutaman muun metsänhoitoyhdistyksen edustajan kanssa. Aluksi kartoitimme työtehtävien nykytilan ja arvioimme vahvuudet sekä heikkoudet. Tämän jälkeen teimme uudistetut toimintaohjeet ja laadimme laatu- ja

ympäristökäsikirjan. Tämä prosessi oli ehkä merkittävin oppimiskokemus työurani aikana.

Olin myös mukana työhöni liittyvässä rajalinjaprojektissa, jossa pyrittiin gps-paikantimia hyväksi käyttäen löytämään kadoksissa olevia rajalinjoja sekä rajapyykkejä. Hanke päättyi 31.12.2005.

Toimin osakaskunnan esimiehenä ja olemme mukana Eu-hankkeessa, jonka tarkoituksena on parantaa Maintaisen-järven tilaa. Olemme juuri saaneet suunnitteluhankkeen valmiiksi ja olen koordinoinut paperitöitä ja kirjanpitoa hankkeen osalta. Tarkoitus on käynnistää jatkossa uusi Eu-hanke käytännön toteutukseen.

6.2 Puutyöt ja rakentaminen

Olen aina ollut kiinnostunut käden taidoista ja olenkin kokeillut kaikenlaista tekemistä. Puu on luonteva ja jollain lailla helppo materiaali työstämisen kannalta. Olen ollut mukana puutyöpiirissä ja siellä rakentanut itselleni huonekaluja omiin ja perheeni käyttötarpeisiin.

Samoin rakennusprojektit ovat olleet aina lähellä sydäntä. Jo syntymäkotonani tein pieniä remontteja ja korjauksia. Olin voimakkaasti mukana oman talomme rakentamisessa vuonna 1998 ammattimiehen apuna. Vein rakennusprojektia iltaisin eteenpäin ammattimiehen lähdettyä kotiin. Myöhemmin olen rakentanut lisähuoneen yläkertaan ja suunnitteilla on kuistin rakentaminen omatoimisesti. Minulle jää helposti mieleen rakentamisen perusperiaatteita, kun kuulen niitä alan ammattilaisilta. Ilmeisesti rakentamisen perusteet ovat maalaisjärkeen sopivia. Näissä asioissa on tekemällä oppiminen ollut pääasiallinen oppimismetodi.

6.3 Lentopallo ja urheilu yleensä

Minua on lapsesta saakka kiinnostanut monet urheilulajit ja olen harrastanut koko ikäni liikuntaa. Talvella pelaan jääkiekkoa, lentopalloa sekä käyn kuntopiirissä;

jonkun verran hiihtelen. Kesällä tulee enemmän harrastettua hyötyliikuntaa sekä jalkapalloa.

Joukkuelajit ovat olleet suosikkejani, koska niissä täytyy henkilökohtaisten taitojen lisäksi pystyä ottamaan kaverit huomioon ja pyrittävä parhaaseen mahdolliseen tulokseen joukkueena. Jäsenten erilaisuus asettaa haasteen oikeiden toisiinsa sopivien roolien löytämiseksi yhteispelissä. Henkiset ominaisuudet nousevat tärkeään asemaan tuloksien saavuttamiseksi. Tämä tulee mielestäni esille usein myös työelämässä.

Kiinnostus joukkueen toimintaan on ajanut minut valmennustehtäviin lentopallon parissa. Olen valmentanut 7 – 15-vuotiaita nuoria usean vuoden ajan ja tällä hetkellä valmennan 6 – 9-vuotiaita tyttöjä. Opettajaopintojeni edetessä olen käyttänyt joukkuetta pedagogisena koekenttänä ja olen huomannut toisten teorioiden toimivan käytännössä paremmin, toisten huonommin.

Valmennustehtäväni on avannut minulle näköalaa lasten ja nuorten maailmaan ylipäänsä ja olen saanut arvokasta kokemusta heidän ohjaamisesta ja kasvattamisesta. Olen saanut kokea arvostusta vanhempien taholta ja lapset tulevat mielellään harjoituksiini.

6.4 Musiikki

Olen myös kiinnostunut musiikista, mutta tämä harrastus odottaa aikaa, jolloin jokin muu asia jää vähemmälle. Soitan jonkin verran kitaraa ja lauleskelen itsekseni sekä tuttavien kanssa. Joitain keikkoja on ollut häissä ja syntymäpäiväjuhlissa. Suurin yleisö oli Kaustisten kansanmusiikkijuhlilla jokin vuosi sitten, siellä soitin huuliharppua soinilaisen soitinryhmän mukana.

7 ELÄMÄNKERTA

Synnyin 14. toukokuuta 1964 Teuvalla äitini kotipitäjään. Alle vuoden ikäisenä muutimme Lapuan Tiistenjoelle isäni kotiseudulle, jossa asuimme isän kotitalossa

mummun, papan ja tädin lisäksi. Veljeni Ari syntyi 1966, mummuni kuoli syöpään vuonna 1969 ja siskoni syntyi 1970.

Samana syksynä aloitin koulun Tiistenjoen kansakoulussa ja isäni aloitti tilanpidon pappani jalanjäljillä. Isä oli lisäksi päivätyössä Lapuan Osuuskaupan viljavarastolla ja äitini teki navettatyöt illoin aamuin. Pikkuveljeni syntyi vuonna 1971. Olin paljon mukana maataloustöissä koulunkäynnin ohella ja pappani oli minua ja veljeäni neuvomassa ja auttamassa.

Minulla oli jo nuorena rakentunut varsin tiukkoja normeja sisältävä maailmankatsomus. Luulisin tämän kehittyneen jo alaluokilla, jossa uskonnon opetus oli mm. käskyjen ulkoa opettelemista. Vuorovaikutuksella alaluokan opettajan kanssa on ollut suuri merkitys tässä asiassa, koska vanhempani eivät ole tiukkoja sääntöjä suosivia. Alakoulu-aika oli huoletonta aikaa, kansakoulusta tuli peruskoulu ja aika kului maataloustöissä, koulussa sekä joella kavereiden kanssa veneillessä ja kalastaessa. Pelasimme pesäpalloa, jalkapalloa sekä pyöräilimme paljon. Talvella pelasimme jääkiekkoa, hiihdimme ja laskettelimme. Minulle tärkeitä urheiluharrastuksen virittäjiä olivat 5-6 luokan opettajani Paavo Portin sekä taksiryttäjä Reijo Makkonen, joka opetti ikäisilleni pojille lentopallon pelaamista.

Paavo Portin kannusti minua opiskeluun ja yläasteen opinnot sujuivat mallikkaasti. Yläaste-aika oli luultavasti murrosiästäkin johtuen aika kaoottista aikaa eikä siitä ajasta ole paljoakaan erityisiä muistikuvia.

Omat vanhempani vaikuttivat omaan opiskeluuni siten, että he suosittelivat koulutusta. He sanoivat, että maatilalla ei ole tulevaisuutta ja että on lähdettävä maailmalle. Suuntauduin lukioon, koska opettajani suosittelivat sitä, eikä minulla ollut muutaakaan vaihtoehtoa mielessäni. Lähestyttyäni 18 vuoden ikää lukioaikoinani tuli mukaan kuvioihin myös riennoissa käyminen ja tyttöihin tutustuminen.

Lukion aikana olin käynyt teknisen opiston pääsykokeissa ja sain opiskelupaikan Tampereen teknilliseen opistoon konstruktitekniikan linjalle. Tekninen ala oli ollut haaveenani koko ajan ja lukion jälkeen hakeuduin Jalasjärven ammatilliseen kurssikeskukseen ylioppilaille tarkoitettuun autohuoltoasentajan koulutukseen

saadakseni harjoittelupisteitä teknilliseen opistoon. Näihin aikoihin alkoi kuitenkin epäilyttää tekniselle alalle suuntautuminen ja hain myös metsäopistoon Ähtäriin.

Auton huoltoasentajakoulutuksen päätyttyä 1984 menin Hämeenlinnaan autokomppaniaan suorittamaan asepalvelusta niin ikään saadakseni harjoittelupisteitä teknillistä opistoa varten. Armeijan aikana tein päätöksen lähteä opiskelemaan metsäopistoon. Valitsin opiskelupaikkani kiinnostukseni pohjalta vaikka nyt tuntuukin siltä, että se oli enemmänkin sattumien summa. Sosiaalinen ympäristö vaikutti valintoihini. Tärkeitä tahoja vuorovaikutussuhteessa olivat vanhempien lisäksi, ystävät sekä opettajat.

Metsäopistossa Tuomarniemellä opiskelijat asuivat asuntoloissa ja opimme tuntemaan toisemme hyvin. Hyvä yhteishenki ja tiivis yhteistyö niin opiskelussa kuin vapaa-aikanakin auttoi eteenpäin ja valmistuin metsätalousinsinööriksi vuonna 1989.

Armeija- ja opiskeluaikana maailmankatsomukseni muuttui hieman ja suvaitsevuus itseäni sekä muita kohtaan lisääntyi. Tällöin sai tutustua eri puolelta Suomea oleviin ihmisiin ja sai huomata miten erilaisista lähtökohdista kukin oli tullut. Heihin tutustuminen avasi omaa maailmankatsomustani.

Opiskeluaikanani tapasin myös vaimoni Paulan ja menimme naimisiin 1989. Olin silloin 25-vuotias. Sain työpaikan Soinin metsänhoitoyhdistykseltä ja muutimme Soiniin rivitaloon vuokralle. Esikoistyttöni Laura syntyi seuraavana vuonna ja Aleksi syntyi 1,5 vuotta myöhemmin. Vaihdoimme vuokra-asuntoa suurempaan aina perheen kasvaessa. Paula opiskeli perushoitajaksi ja sai töitä vanhainkodilta valmistuttuaan. Sofia syntyi 1997 ja seuraavana vuonna aloimme rakentaa omaa kotia. Nyt vuonna 2005 Laura ja Aleksi ovat yläasteella ja Sofia toisella luokalla peruskoulussa, Paula jatkaa työtään vanhainkodilla ja minä opiskelen opettajaksi oman työni ohessa.

8 MAATALOUSKOKEMUS

Olen kotoisin Lapuan Tiistenjoelta ja syntynyt esikoiseksi viljelijäperheeseen, myöhemmin sain kaksi veljeä ja siskon. Isä oli päivätyössä Osuuskaupan palveluksessa ja äiti hoiti lapset kotona ja lehmät navetassa. Pappa oli myös apuna maataloustöissä ja minä olin esikoisena hänen opissaan lapsesta saakka. Jo kolmevuotiaana roikuin mukana maataloustöissä ja olin kiinnostunut traktorihommista. Kuusivuotiaana aloin saada traktorikokemusta ja kahdeksan vuotta täytettyäni kuljetin äitiä itsenäisesti traktorilla lypsylä ulkolaitumella. Hoidin maanviljelystyöt koulupäivien jälkeen keväisin ja syksyisin isän ohella hänen päivätyöltään ehtiessä. Teini-iässä ansaitsin rahaa mm. toimimalla siemenviljan lajittelijana sekä ajamalla leikkuupuimuria puimuriyhtymän palveluksessa. Tein myös keväisiä maanviljelystöitä naapurille hänen miehensä kuoltua.

Myöhemmin naimisiin mentyäni auttelin appiukkoa heinän- ja rehunteossa. Euroopan Unioniin liittymisen jälkeen hoidin maataloustukihakemusten ja veroilmoitusten täyttämisen appiukon puolesta ja osittain isän ohella kotitilalla.

Myös käytännön metsätyöt ovat tuttuja minulle. Olen tehnyt yhtymän metsissä hoito- ja hakkuutöitä sekä puutavaran metsäkuljetusta.

Minulla on lähiaikoina suunnitelmissa ottaa kotitilan hoito nimiini sivutoimisesti ja jatkaa siellä kasvinviljelyä. Kasvettuani maatalousympäristössä minulle on tullut selkeä käsitys maaseudun ihmisen arjesta ja siitä on ollut hyötyä nykyistä tehtävääni aloittaessani. Metsänhoitoyhdistyksen palveluksessa olen tavannut maaseudun yrittäjiä ja pystyn mielestäni asennoitumaan hyvin heidän asemaansa.

9 YRITTÄJYYS

Yrittäjyys on aina kiehtonut minua ja vuonna 1992 perustin oman toiminimen tuulilasin korjauksia varten. Olen korjannut asiakkaiden autojen tuulilaseja siitä lähtien sivutoimisesti.

Vuonna 2003 aloimme kahden muun osakkaan kanssa tehdä koivuklapeja myyntiin. Ostamme koivukuitupuuta metsänomistajilta ja jalostamme sen hankkimallamme kalustolla koivuklapeiksi pieniin ja suuriin säkkeihin. Olemme tehneet kuljetusyrittäjien kanssa sopimuksen ja myymme klapeja lähinnä Etelä-Suomen kaupunkeihin. Jonkin verran olemme harrastaneet vientiä Norjaan. Asioiden hoito on enimmäkseen minun vastuullani ja hoidan myös kirjanpidon sekä verotusasiat. Yritystoiminta on erittäin opettavaista ja mielenkiintoista. Kun toimii erilaisten yritysten ja asiakkaiden kanssa, aukenee uusia näkökulmia ja käsitys yleensä elinkeinoelämän toiminnasta avartuu.

10 POHDINTA

Mitä kehittämistehtävä opetti minulle? Tutustuminen opettajuuden vaatimuksiin Luukkaisen väitöskirjan sekä opettajille tekemäni kyselyn pohjalta pakotti minut pohtimaan omia ominaisuuksiani ja osaamistani. Vasta kun kirjoittaa ajatuksensa paperille, tajuaa paremmin omat vahvuutensa ja kehittämistarpeensa. Moni aikaisempi tapahtuma oman elämänjuoksun ketjussa lokshti paikoilleen vasta tätä kirjoittaessani. Huomasin osaavani paljon erilaisia asioita ja omaavani opettajalta vaadittavia ominaisuuksia. Puutteita on lähinnä opettajan työn kokemuksen puute, sillä opettajana toimiminen varmasti rikastaa opettajaksi kehittymistä. Minulla on kuitenkin hyvä pohja lähteä tälle tielle, sillä pohtiessani ammatillista osaamistani, huomasin ammatillisen osaamiseni olevan monipuolista ja työhön on myös sisältynyt opettajamaisia tehtäviä. Olen myös harrastusten ja työhön liittyvien projektien kautta avartanut omaa osaamistani ja mielestäni tämä antaa lisäarvoa opettajan työlle. Maataloustaustani ja sivutoiminen yrittäjyyteni on opettanut tärkeitä työnteon ja markkinatalouden lainalaisuuksia, mitkä ovat tämän päivän opettajalle arvokkaita tiedonjyväsiä osaamisen aarrearkussa. Olen kehittynyt oman osaamiseni esille

tuomisessa ja siitä osoituksena olen laatinut internet-selaimessa toimivan esittelysivuston omasta osaamisestani.

LÄHTEET

Luukkainen Olli 2004. Opettajuus- ajassa elämistä vai suunnan näyttämistä. Akateeminen väitöskirja. Tampereen Yliopisto.

LIITTEET:

Kysely luonnonvara-alan opettajille
Vastaukset luonnonvara-alan opettajille tehtyyn kyselyyn
webbisivusto

Liite 1

KYSELY LUONNONVARA-ALAN OPETTAJILLE

Hei!

Olen 41 -vuotias metsätalousinsinööri kotoisin Lapualta. Tällä hetkellä työskentelen Soinin metsänhoitoyhdistyksen metsänhoidonneuvojana. Opiskelen Jyväskylän ammatillisessa opettajakorkeakoulussa pedagogisia opintoja ja opintoihin liittyy kehittämistehtävä, jonka aiheena on oman osaamisen arviointia suhteessa opettajuuden tulevaisuuden vaatimuksiin. Toivon sinun ottavan osaa opettajalle asetettujen vaatimusten arviointiin seuraavien kysymysten avulla. Kiitos vaivannäöstäsi!

Terveisin Asko Ämmälä, Museotie 6, 63800 SOINI, 0400-541539, asko.ammala@pp.inet.fi

1. Mitä aineita opetat?
2. Opettajalta vaaditaan erilaisia ominaisuuksia. Mitä seuraavat ominaisuudet mielestäsi tarkoittavat käytännössä? Kerro vaikka havainnollistava esimerkki omalta opetusaltasi.
 - a) Luovuus
 - b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus
 - c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky
 - d) havainnollistamiskyky

Liite 2.

VASTAUKSET LUONNONVARA-ALAN OPETTAJILLE TEHTYYN KYSELYYN

a) Luovuus

Jostunti ei mene suunnitelman mukaa esim tekniikka pettää sinä kesit jotain muuta jotta voit viedä tunnin loppuun

a) Luovuus

Tätähan se varsin pitkälle on. Varsinkin asioiden havainnollistaminen ja tuominen lähelle 16 vuotiaan ajatusmaailmaa vaatii luovuutta. Opetuksen tekeminen oppilaita kiinnostavaksi vaatii luovuutta.

a) Luovuus

- työ rinnastettavissa näyttelijään, kaiken aikaa varauduttava improvisoimaan, AV-materiaalin tekeminen

kuvataiteilijan työtä, opiskelijat eivät pelkästään kuuntele, vaan koreografian oltava mukana

a) Luovuus

Metsä- ja suotyypit opetetaan opiskelun alkuvaiheessa. Silloin on tarpeen höystää huumorilla ja käyttää vertauksia opiskelijoille tutuista asioista

a) Luovuus

- tärkeää! Opettajan pitäisi olla oikea "visionääri" ja kertoa opiskelijoille, että mitä tulevaisuus tuo tullessaan

a) Luovuus

Sanotaan, että luovuus on ongelmaratkaisutaitoa. Kuulema jossain tietosanakirjassa on ollut näin. Luovuutta joutuu käyttämään erilaisten oppilaiden kanssa. Jatkuvasti tulee eteen tilanteita, joissa joutuu miettimään uusia esimerkkejä ja ratkaisukeinoja ja antaa vaihtoehtoja. Luovuutta on illestäni paljonkin muunkinlaista, mutta tämä tuli ensimmäisenä mieleen oppilaiden kanssa tapahtuvasta työskentelystä.

a) Luovuus

Kykyä suunnitella opetusta siten, että käyttää monipuolisesti erilaisia opetusmenetelmiä huomioiden ryhmän ja erilaiset oppijat. Kykyä joustaa toteutuksen aikana. Luova opettaja antaa myös ryhmän ja tilanteiden ohjata opetusta kohti tavoitetta. Aika suurta luovuttaa kysytään kyllä ihan siinä kun vääntää korkealentoisia opsin tavoitteita mielekkääksi ja työelämän ja oppimisen tavoitteita toteuttavaksi ;)

Luovuus edellyttää avointa mieltä, halua perehtyä asioihin monesta näkökulmasta, uteliaisuutta, kokeilunhalua, toisten arvostamista.

a) Opettaja tarvitsee luovuutta työssään jatkuvasti. Opetustilanteet ovat aina uusia ja yllättäviä, vaikka asiat olisivatkin tutuja, joten aina joutuu luomaan jotakin uutta.

a) Luovuus

Peruslähtökohta uusiutuvalla opetuksella. Luovuus opetustyössä mahdollistaa mielenkiinnon säilymisen sekä oppilaan että opettajan itsensä roolissa.

a) Luovuus

> OSAA SUHTEUTTAA OPETETTAVAN ASIAN RYHMÄN MUKAAN, SIIS MILLÄ MENETELMILLÄ ASIA KÄYDÄÄN LÄPI. LÖYTÄÄ UUSIA LÄHESTYMISTAPOJA, EIKÄ URAUDU

a) Luovuus

>

> Opetustilanteiden luova suunnittelu ja etenkin toteuttaminen on yksi keskeisimpiä opettajan ominaisuuksia. Kaikki ei aina mene suunnitelmien mukaan joten tilannetaju ja didaktisten suunnitelmien muuttaminen lennossa on sitä luovuutta.

a) Luovuus

Opettaja (kouluttaja) pystyy lähestymään käsiteltävää aihetta oppijan lähtökohdista. Kyky uudistua. Kyky päivittää

osaamistaan omatoimisesti. Pidetään erilaistettuja koulutustilanteita sen mukaan onko kuulijoita nuorisosaasteen

opiskelijat tai aikuiset.

a) Luovuus

Jos puhutaan opettajuudesta ja erilaisista oppijoista, tarvitsee opettaja motivaation ylläpitämiseksi erilaisia opetusmenetelmiä ja (uusiakin) keinoja. Tässähän on nimenomaan kyse luovuudesta kun opettaja tällöin miettii, kuinka homman voisi tehdä toisin?! Valitettavasti organisaatioilla on taipumus latistaa tuota kaikissa ihmisissä piilevää luovuutta. Useamman kerran olen kuullut kollegoiltani, että eiköhän tehdä tämä niinkuin ennenkin, älä turhaan vouhota. Eli kollegat tuntuvat olevan pahimpia kampittajia. Myös johtoporras puheissaan vaatii luovuutta ja uuden kokeilua, mutta käytännössä se ei anna siihen riittävästi resursseja.

a) Luovuus

- kyky soveltaa erilaisia menetelmiä ja kehittää omia; oman persoonan tuntemus ja uskallus käyttää persoonallisia piirteitään opetuksessa; halu ja kyky uudistaa opetusta, sekä menetelmiä että sisältöä
- yleisemmällä tasolla valmius tarttua erilaisiin tehtäviin ja haasteisiin myös oppintuntien ja oppilaitoksen ulkopuolella
- luovuus: luotava motivoiva ja innostava oppimistilanne ja - ympäristö opiskelijan näkökulman kannalta katsoen, herättää mielenkiinto opittavaan aiheeseen ja luoda positiivista ilmapiiriä. Rakentaa oppimateriaali ja luokka-/maastotilanne sekä oikea pedagoginen lähestymistapa aiheeseen: oppitunti on joka kerta oma performanssinsa.

a) Luovuus

Opetuksen suunnittelu: pystyy suunnittelemaan ja kehittämään ajankohtaisia oppimistehtäviä erilaisia oppimistilanteita ja opiskelijoita varten, esim. nuoret opiskelijat, aikuisopiskelijat

a) Luovuus

Mielestäni luovuus on todella tärkeää nykyisessä opetuksessa. Täytyy olla mielestäni luova, jotta voi nykyajan nuorille opettaa asioita, jotka itse on aikoinaan oppinut kantapään kautta. Samoin luovuus on

mielestäni myös jossain määrin vuorovaikutuksen rinnalla olevaa kasvatusta, jota opetus nykyisin näyttäisi olevan aina vaan enemmän.

a) Luovuus

Sitä tarvitaan jatkuvasti alati muuttuvissa ja ennalta arvaamattomissa olosuhteissa luontoammattia opetettaessa. Esim. Jokainen leimikko tai maisemanhoitokohde on erilainen, jokainen luonnonhirsu joka laitetaan hirsitaloon on erilainen, jokainen oppilas ja jokainen luokka on erilainen. Kaikissa näissä tarvitaan luovuutta. Mikään sapluuna ei toimi.

a) Luovuus on yhteyksien oivaltamista yli oman oppiaineen rajojen. Ylä-lapin metsäkiista on paljolti metsänkäyttöön ja viime kädessä metsäpolitiikkaan palautuva asia, mutta sen ratkaisemisessa tarvitaan monikäytön järjestelyjen yhteyteen kehitettyjä menetelmiä.

a) Luovuus

Luovuus on kyky kokeilla ja soveltaa uusia menetelmiä ja tapoja opetukseensa. Se on myös uskallusta poiketa muiden luomasta "urasta" ja kykyä kertoa opiskelijoille, että joitakin asioita voi tehdä toisinkin, kuin mihin on totuttu. Luovuus on sitäkin, että pystyt antamaan opiskelijoille jotakin uutta ajattelua ja uusia toimintamalleja viettäväksi työelämäänsä. Luovuus on myös jonkinasteista kylähulluutta, johon liittyy uskallus asettaa itsensä arvostelun kohteeksi, ja uskallus taas syntyä siitä, että tietää olevansa varma asiastaan ja osaa perustella kantansa. Luovuus on myös siitä, että osaa toisinaan yllättää opiskelijansa positiivisesti. Luovuus on ongelman kääntämistä voitoksi.

a) Luovuus

Nykyisessä tiukalle vedetyssä opetustyössä luovuuden merkitys korostuu tuntien valmistelussa. Jos joku haluaa luoda, on sen tapahduttava hyvin nopeasti ja ilman luovuutta se ei ole mahdollista. Eli kun em. luovuuteen ei useimmiten jaksu/pysty, ei opetuksen uudistamistakaan tapahdu.

a) Luovuus

Tapa jäsentää opetettava aines. Tapa kokeilla erilaisia opetusmenetelmiä.

a) Luovuus

Luovuus on myöskin innovatiivisuutta. Esimerkiksi vianetsintä sähkössä tai hydraulikassa, vaikkakin se edellyttääkin johdonmukaista ja analyyttistä etenemistä ko. tilanteessa.

a) Luovuus

Luovuus on mielestäni yksi tärkeimpiä ominaisuuksia opettajalla, koska on koko ajan kehitettävä uutta lähestymistapaa käsitellä varsinkin vaikeita asioita. On myös yritettävä kehittää opiskelijan luovuutta ja motivaatiota opiskella. Tarkoittaa siis uusia tapoja opettaa, luovuutta etsiä aineistosta. MOnenlaista itseasiassa

) Luovuus

Kyky luoda toimivia ja tehokkaita opetustilanteita

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Tämä on jo vaikeampi asia. Käytännössä tämä tulee esiin siinä, että kytkee opetuksensa kiinteästi yhteiskuntaan: esimerkiksi metsänhoidon menetelmät on syytä käydä läpi kulloistenkin kemeraohjeiden ja -säädösten pohjalta.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

- en pidä minään itseisarvona enkä tavoitteena

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

tärkeää varsinkin metsäpoliittisissa aineissa, että osaa valottaa asioita yleistä taustaa vasten. Olen mukana Metsäkeskus Lapin alueellisen metsäohjelman valmistelussa ja siitä on hyötyä mm. metsälainsäädäntöä opettaessani

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

- yhteiskunnan rakenteet tulee tuntea ja olla yhteydet ympärille. Opettaja mukana sosiaalisessa verkossa ja vaikka politiikassakin!

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Hmm...ensimmäisenä tulee mieleen, että yritämme kasvattaa oppilaistamme myös yhteiskuntakelpoisia kansalaisia. Tämä on yllättävän iso osa työtämme.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Yhteiskunnallisten tavoitteiden ja etenkin työelämän tavoitteiden huomioimista opetuksessa. Oppijan koko oppimisprosessin miettimistä kokonaisuutena, jossa ammatillisten tavoitteiden lisäksi on paljon yhteiskunnallisissa tavoitteita. Yhteiskuntasuuntautuneisuus voisi tarkoittaa halua ohjata opiskelijaa kohti työelämää ja sen haasteita sekä ohjaamista osaksi yhteiskuntaa.

b) Osallistuu koulun ulkopuolisiin tapahtumiin, kuten poliittisena vaikuttajana ja osallistumalla harrastustoimintaan.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Vielä neljännesvuosisata sitten oli yleisesti hyväksyttyä, että opetus lähti yhteisön hyvästä ja yhteiskunnan tavoitteista. Nyt ne eivät tunnu kiinnostavan enää poliitikkojakaan, vaan oma etu on ainoa mikä motivoi. Ehkä luonto ja sen huomiointi on vielä meitä yhdistämässä metsäalalla.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

> KERÄÄN JATKUVASTI LEHTILEIKKEITÄ JA TIEDOTTEITA NETISTÄ, JOTKA LIITTYVÄT KÄSITELTÄVÄÄN ASIAAN. NÄIN ESITYKSENI PYSYY TUOREENA JA OPISKELIJAT NÄKEVÄT ASIAN LIITTYVÄN TÄMÄN PÄIVÄN YHTEISKUNTAAN.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

>

> Yhteistyö koulun kodin ja työelämän kanssa on mielestäni tätä ja nykyiset näytöt osana arviointia tukevat yhteiskuntasuuntautuneisuutta koulumaailmassa myönteisesti.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Työntekeminen sen hetkisen yhteiskunnan (rahoittajan) ohjeiden (OPH) ja tavoitteiden mukaisesti. Esimekkinä näyttötutkintojärjestelmän haltuunotto.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Mehän koulutamme nuoria tulevaisuuden työelämään. Itse kuitenkin elämme opettajina useinkin menneessä maailmassa. Emme laiskuuttamme ja saamattomuuttamme vaivaudu avaamaan silmiämme sille, mitä ympärillämme yhteiskunnassa tapahtuu. Mutta olen havainnut, että ne, jotka uskaltavat lähtemään joksikin aikaa vaikkapa ulkomaille tai pois tutuista ympyröistä mihin tahansa hommaan (niin oppilaat kuin opettajatkin tai minkä tahansa ammatin harjoittajat), pärjäävät keskimääräistä paremmin jatkaessaan vaikka niitä entisiä rutiinejaan

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

- valmius olla mukana erilaisissa järjestötehtävissä tai työhön liittyvissä kehittämishankkeissa, ns. aluevaikuttamisessa

3. Yhteiskuntasuuntautuneisuus

- yhteiskunnan, oman alan ja koulutuksen kehityksen seuranta ja muutosten soveltaminen, myös yhteiskunnan muutokset. Sosiaalisuus, empaattisuus, kontaktiherkkyys ja sensitiivisyys toivottuja luonteenpiirteitä

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Tarkastelee omien opetusaiheidensa yhteydessä yhteiskunnallisia kysymyksiä, näkee aihepiirinsä osana laajaa kokonaisuutta.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Sana ei minulle jostain syystä aiheuta minkäänlaista reaktiota.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Itse ainakin korostan sitä, että jokaisen työikäisen ja työkykyisen ihmisen tulee pyrkiä itse itsensä sekä hankkimansa perheen elättämään rehellisellä työllä. Vaikka sosiaaliluukutkin on olemassa, niitä käytetään vaan hädän tai muun sellaisen elämän tilanteen sattuessa jolloin omat mahdollisuudet tulla toimeen ovat liian heikot. Myös voimassa olevia lakeja ja normeja noudatetaan. Lisäksi ihmisellä olisi hyvä olla lakejakin tasokkaammat ihanteet ja moraali ja olla näin itse ohjautuva, eikä pelkästään lakien valvojen paimennettava.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus tarkoittaa esimerkiksi sitä, että metsää ei hakata pelkkien kantoraha- tai muiden tulojen tai voittojen vuoksi, vaan se lisää yhteiskunnan hyvinvointia. Hyvinvointi on laaja käsite. Mitä useampaan eri käyttömuotoon metsiä käytetään, sitä suurempi kokonaishyöty ja hyvinvoinnin lisäys niistä saadaan.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Opettajan tulisi olla edes jonkin verran selvillä käynnissä olevasta yhteiskunnallisesta keskustelusta ja ajankohtaisista virtauksista. Yhteiskuntasuuntautuneisuus on myös vastuuta kehityksestä. Lisäksi se on arjen yhteistyötä työelämän kanssa.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Opettajan velvollisuus on "läpäisyaiheena" viestittää taustalla yhteiskuntakelpoisuutta. Esim. johtamisessa tulee opiskelijoille osoittaa, että hyvällä johtajalla ei nouse ns. "pissa päähän". Ammattihenkilön vastuullisuuden osoittamista osana yhteiskuntaa.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Näkisin, että yhteiskuntasuuntautuneisuudella tässä tarkoitettaisiin yhteydenpitoa yrityksiin, joissa opiskelijamme harjoittelevat ja joihin valmistuttuaan sijoittuvat töihin. Olen toiminut parin vuoden ajan ura- ja rekrytointi kuvioissa ja tehnyt harjoittelunvalvontakäyntejä yrityksiin. Toimialamme on säännöllisesti yhteydessä työelämän suuntaan ja saatu palaute toimii apuna ops työssä.

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

No yhteiskunnastakin on tiedettävä melkolailla. On kannusettava opiskelijoita ottamaan kantaa, he ovat tulevaisuuden päättäjiä

b) Yhteiskuntasuuntautuneisuus

Kyky toimia yhteistyössä yhteiskunnan eri sidosryhmien kanssa

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Ammattiosaaminen hanskassa

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Työelämän muutoksia on kyllä seurattava melko tarkkana ja opetus on syytä pitää ajantasalla. Myös omasta lisä- ja täydennyskoulutuksesta on syytä pitää huolta, työnantaja ei sitä tee.

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

- pakko, jos aikoo pysyä kehityksessä mukana halusipa tai ei. Eläkkeeseen jäljellä enää kaksi vuotta, joten joskus vaikea motivoitua uusiin asioihin, joita esim. ATK tuo mukanaan

) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Se on ensiarvoisen tärkeää jokaiselle opettajalle. Nykyisenä kustannustehokkuuden aikana se vain tuppaa unohtumaan opetuksen hallintoportaalta ts. siihen on vaikea saada työaikaa ja rahaa!

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

- Pysy mukana ajassa, älä muistele vanhoja, yhteiskunta kehittyy

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Itsensä kehittämisen halu on varmaan paljolti sisäinen ominaisuus. Siis minun mielestäni, ei tiedä muista. Opettajan työ on jatkuvaa itsensä kehittämistä. Olen miettinyt, että itseasiassa opettaja joutuu tekemään tuplatyön itsensä kehittämisessä verraten ei opettajan työssä olevaan. Perustellen sillä, että opettajana joutuu kehittämään pedagogisia taitoja yms sekä varsinaista substanssiosaamista.

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Substanssin ja pedagogisen osaamisen kehittämistä. Kehittämisen näkemistä osana koko työyhteisön ja oppilaitoksen kehittämistä. Edellyttää verkoston ylläpitoa työelämää ja opetusmaailmaan. Halu kehittyä syntyy sisäisestä motivaatiosta työyhteisön kannustuksella. Halu kehittyä edellyttää varmaan jatkuvaa reflektointia, itsensä arviointia, halua tarkastella toimintaansa.

c) Opettajalla pitää olla jatkuvasti halua kehittää itseään ja uskon, että kykyäkin löytyy, kunhan vaan olisi mahdollista kehittää itseään. Työnantajat eivät vaan tahdo olla samaa mieltä - rahat eivät riitä kehittämiseen.

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Kun opettaa, niin myös oma oppiminen on itsestäänselvyys. Toisaalta opettajan tuleekin olla kriittinen uuden tiedon suhteen. Kyky voi joskus aiheuttaa uuden tekniikan vuoksi koulutus- ja /tai ohjaustarvetta.

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

> LUEN PALJON ALAN KIRJALLISUUTTA, SEURAA KESKUSTELUA YLEISÖNOSASTOILLA JA MUILLA MEDIAN KENTILLÄ. LIIKUN MYÖS PALJON METSÄSSÄ, SILLÄ METSÄ ON HYVÄ OPETTAJA. MIKÄLI TUNNEN JÄÄNEENI SELVÄSTI JUNASTA JONKIN AIHEALUEEN KOHDALLA, KESKUSTELEN ESIMIESTENI KANSSA MAHDOLLISESTA KURSSITUKSESTA. TOISTAISEKSI SE VÄYLÄ ON VETÄNYT HYVIN.

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

> Ajatushan on kiehtova, mutta ne resurssit?

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Opiskelu sekä käytännön metsätaloudessa toimiminen esim. yrittäjänä.

Oppilaitokset voisivat tehokkaammin luoda mahdollisuuksia itsensä kehittämiseen.

Esimerkiksi myönteisemmällä ja kannustavammalla työilmapiirillä.

Monikeskeistä viestintää tulisi lisätä. Opettajat tahtovat edelleen olla

aineorjentoituneita eivät prosessorjentoituneita.

) Itsensä kehittämisen halu ja kyky
 > Jos haluaa tehdä oman elämänsä mielekkääksi, ei voi koko ajan toistaa entistä.
 Vaikka se on välillä tuskallistakin, on tuo jatkuva kehittäminen ja kehittyminen
 välttämätöntä, ettei ihminen näivety.
 c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky
 - valmius osallistua koulutukseen ja kyky hyödyntää informaation oppimisen mahdollisuuksia; tutkijan luonne ja mieli...
 4. Itsensä kehittämisen halu ja kyky
 - ammattitaito, työkalutaidot (atk, viestintä ym), joustavuus mutta tavoitetietoisuus ja jämäkkyys, johtamis- ja esimiestaidot (luokan manageri, sparraaja ja innostaja)
 c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Tarvitaan jatkuvasti: oman aiheen ja ammattalan hallinta ja kehittyminen; opetustaidon kehittäminen; tietotekninen osaaminen

Hakeutuu erilaisiin tilanteisiin ja uusiin haasteisiin joissa näihin mahdollisuus: opiskelu työn ohessa, opettajien työelämäjaksot, opettajavaihto ulkomaille

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Kyky kehittää itseään on todella tärkeää. Näin voimme pysyä mukana aina muuten kehittyvässä ympäristössä. Ja mielestäni; jos ei ole halua, kyky kärsii.

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Koko koulutus ja opiskeluhan tähtää juuri itsensä kehittämiseen. Ihanne on tietysti se, että ihminen itse on tämän kehittämisen takana, että hän ei olisi toisten paimennettavana ja työnnettävänä kehityksessään eteenpäin. Toki hetkellistä motivaation vahvistamista tarvitsemme itse kukin aika ajoin. Tällöin toinen ihminen, opintotoveri tai opettaja tai muu henkilö voi tässä olla suurena apuna

- c. Itsensä kehittämisen halu ja kyky on alansa kehityksen seuraamista ja rohkeutta hankkia uutta osaamista alaltaan tai laajemminkin. Monesti hyvät oivallukset syntyvät muiden alojen "kautta" – niistä löytyy metsäalalle soveltamiskelpoista ainesta

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Itsensä kehittämisen halu on sekoitus kunnianhimoa ja tiedonjanoa. Se on tarvetta olla hyvä työssään ja tarvetta palvella työelämää ja sinne valmistuvia opiskelijoita niin hyvin kuin pystyy. Se on myös jatkuvaa ajattelun tarvetta!

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

On jokaisella opettajalla lähtökohtaisesti kunnossa, mutta resurssien kiristäminen ves-pöydässä (työnantajan ahneus) vaikuttaa niin, että em. asioista huolehtiminen käy mahdottomaksi ja putoaa pois. Se, että työnantaja ei aidosti kannu huolta em. asiasta, tuo vielä asiaan oman frustroivan lisäpiirteensä.

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Itsensä kehittäminen on jatkuva prosessi. Isompia muutoksia varten on tehtävä irtiotto, jotta opetusmenetelmiä aidosti voisi muuttaa. Omien havaintojen mukaan luokkahuoneopetuksen muuttaminen aktivoivaan suuntaan vaatii ponnistuksia.

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Tekniikan alueella pakko, koska asiat etenevät koneissa uuden tekniikan myötä. Joskus istutaan oppilaiden kanssa samalla laitevalmistajan kurssilla.

Tai lakimääräiset tulityökortti / ensiapu I ja II jos menevät vanhaksi ja ovat osittain pakollisia kurssia myöskin oppilaille!

c. Itsensä kehittämisen halu ja kyky

No ilman tätä ominaisuutta ei taida tästä nykyajan opettamisesta tulla juurikaan mitään. Opiskelijat kyllästyvät heti ja valittavat mikäli opetaja ei pysty pysymään ajantasalla. Erittäin tärkeää ammattiaineissa

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Halu kouluttautua ja oppia uutta läpi elämän

d) Havainnollistamiskyky

Osaa ja haluaa käyttää monipuolisia havainnollistamisvälineitä

c) Itsensä kehittämisen halu ja kyky

Työelämän muutoksia on kyllä seurattava melko tarkkana ja opetus on syytä pitää ajantasalla. Myös omasta lisä- ja täydennyskoulutuksesta on syytä pitää huolta, työnantaja ei sitä tee.

d) Havainnollistamiskyky

- vrt. kohta 2. Tosin mielestäni esim. PowerPoint on liian paljon visualisoiva ja voi viedä ajatukset muualle.

d) Havainnollistamiskyky

Se tarkoittaa kaikkia edellä mainittuja kohtia yhteensä ja lisäksi taitoa vääntää rautalangasta malleja. Se minulta onnistuu, koska opetan niin konkreettisia asioita ja minulla on paljon maasto-opetusta. Metsä on paras luentosali, se toimii suggestopedisesti! Toisekseen kun opettaja itse on tarpeeksi pölijä, niin sellaisen on helppo havainnollistaa, jotta ymmärtäisi asian itsekin!

d) Havainnollistamiskyky: Näe mitä ympärillä tapahtuu ja mihin ala kehittyy!

d) Havainnollistamiskyky

Opettajalla tulee olla valmius ja kyky havainnollistaa asioita aina kun siihen on tarvetta. Metsäaineissa se on helppoa. Opetus toteutetaan hyvin käytännönläheisesti ja asioita havainnollistetaan paljon ja niitä myös on helppo havainnoida.

d) Tulevaisuushakuisuus

Ennakointia, työelämäyhteistyötä, liittyy itsensä kehittämiseen, olla esim. mukana erilaisissa kehittämisfoorumeissa sekä työelämän suuntaan että opetusmaailmassa.

d)Kaikki mitä opetetaan teoriassa on vietävä käytäntöön. Pelkällä teorialla ei tee mitään, näin on varsinkin metsäalalla ja ilmeisesti kaikessa muussakin opiskelussa.

d) Havainnollistamiskyky

Kyteytyy osin luovuuteen. Opettaja lähtee aina ydiasioiden selkeästä esilletuonnista eli havainnollistaa aina tarpeen mukaan. Oppilaiden oma audiomaailma saattaa olla opettajalle outo. Manulle olisi hyvä kuitenkin esittää manun keinoin. Tässä suhteessa ikääntyvä opettaja lienee kyvyttömin.

d) Havainnollistamiskyky

TÄMÄ TULI JO KÄSITELLYKSI LUOVUUDEN KOHDALLA. KUNKIN RYHMÄN KOHDALLA PITÄÄ TUTUSTUMISEN JÄLKEEN PYSÄHTYÄ HETKEKSI JA MIETIÄ, OVATKO TEHDYT TUNTISUUNNITELMAT REALISTISIA. METSÄ ON USEIN PARAS YMPÄRISTÖ KÄYDÄ ASIOITA LÄPI. MIKÄLI SE EI OLE MAHDOLLISTA, MIETITÄÄN SEURAAVAKSI PARAS JNE. PÄÄASIA ON, ETTÄ AIHE JOTENKIN KONKRETISOITUU, EIKÄ JÄÄ TAIVAALLE LEIJUMAAN.

d) Havainnollistamiskyky

Oppija täytyy saada oppimaan. Kineettinen tekemälläoppiminen on mielestäni

havainnollistavan oppimisen paras tapa. Etenkin toisen asteen

metsäopetuksen oppilasmateriaalille.

Tärkeintä on ettei opettaja puhu korkealentoista paskaa koko päivää.
Itse

pidän nyrkkisääntönä, että joka tunti jos oppilas oppii edes yhden
pienen

asian, se on jo paljon.

d) Havainnollistamiskyky

Kyky omaksua uusia opetusmenetelmiä ja -tekniikkoja. Esimerkiksi omassa työssäni olen viimeisen vuoden
tuottanut aikuisille

verkko-opetusmateriaalia.

d) Havainnollistamiskyky

Yksi keino pitää yllä motivaatiota.

d) Havainnollistamiskyky

- liittyy sekä kielenkäyttöön että visualisointiin - teorialiedon
käytännöllistäminen työ- ja arkielämän esimerkein

- oman kokemuksen hyödyntöminen on osa tätä, vielä tärkeämpää on pystyä
asentoitumaan opetettavien tilanteeseen ja auttaa löytämään soveltamisen sija
heidän omasta elämäntilanteestaan ja osaamistarpeistaan

5. Havainnollistaminen

- katso kohta luovuus! kyky asettua opiskelijan asemaan - tiedon/osaamisen taso
ja sen kehittäminen. Myös kulttuurierot ja sukupolvien välinen kuilu huomioitava.
Kuva on tuhat sanaa ja tekemällä oppii! Opiskelijan vanhan osaamisen ympärille
ja sisään/ viereen on helpointa rakentaa uutta oppimista (konstruktiivinen
oppiminen).

d) Havainnollistamiskyky

Pystyy esittämään mieleenpainuvasti käsiteltävän asian käyttäen
tarkoituksenmukaisia saatavilla olevia välineitä ja materiaaleja.

d) Havainnollistamiskyky

Havainnollistaminen on myös tärkeää. Vain siten voimme opettaa esimerkkien kautta paremmin, ainakin
minun mielestäni.

d) Havainnollistamiskyky

Havainnollistaminen on ammattiopetuksen peruspilareita ja sitä kykyä tietenkin opettajalta koko ajan kysytään. Toisaalta luovan toiminnan pohjalla vaaditaan myös kykyä käsitellä abstraktioita. Kaikkia asioita ei siis tule edes yrittää havainnollistaa. Tiedämme hyvin tutkimuksista, että elävä kuva esim. TV latistaa ihmisen luovuutta ja ajatustoimintaa, kun taas kirjan lukeminen rikastuttaa sitä.

d) Havainnollistamiskyky on paitsi nykytekniikan soveltamista esitetyssä muodossa tapahtuvassa opetuksessa, niin laajasti ottaen myös opiskelijoiden ajatusprosessien käynnistämistä ja ylläpitoa kysymyksillä ja tehtävillä sekä keskusteluilla.

d) Havainnollistamiskyky

Luokkaopetuksessa pitää pystyä käyttämään käsillä olevaa aineistoa (vaikkapa maaston muotoja kuvatessa kirjan kantta, tussia, käsiä, laajaa sanavarastoa...). Nykyisin kaivan usein valokuvia sisäisessä verkossa olevasta sähköisestä aineistostani. Omakätiset piirrokset taululle ovat kova sana nykyisenä videotykkiaikana. Sekä itse otetut valokuvat että omat piirrokset ovat erinomaisia siksi, että ne osaa selittää syvällisesti toisin kuin valmiina oleva materiaali. Yksinkertainenkin harjoitustyö tai pohdinta avaa asian aivan toisella tavoin kuin valmis teksti piirtoheitinkalvolla tai videotykin valkokankaalla. Opetan paljon maastossa työelämän tilaamissa todellisissa hankkeissa, koska se on opiskelijoiden mielestä tehokkainta – ei tarvitse havainnollistaa, koska ollaan oikeassa tilanteessa.

d) Havainnollistamiskyky

Ammattitaitoisilla ja innostuneilla opettajilla. Monesti tapahtuu spontaanisti tunti-ilanteessa ex tempore. Rautalangasta vääntäminen on tärkeä taito opettajan työssä.

d) Havainnollistamiskyky

Hivenen sukua luovuudelle. Havainnollistaminen ja yksinkertaisesta monimutkaiseen etenevä opetus on tehokasta. Havainnollistaminen auttaa oppijaa rakentamaan konkreettista kuvaa opetettavasta asiasta.

d) Havainnollistamiskyky

Ymmärretään nähdäkseni kyvyksi selventää esimerkein opettamiaan asioita.

Suurin osa kursseistani on sähköisessä muodossa, jonka "tykitän" kankaalle ja joihin sisältyy erilaisia animaatioita koneiden / laitteiden toiminnasta (toimii hyvin, vaikka sama asia voidaan käydä katsomassa joskus koneeltakin, jos sellainen pihassa on vapaana)

d) Havainnollistamiskyky

Kyky pystyä havainnoimaan nopeasti uusia opettajan työn kannalta tärkeitä asioita.